

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

Ursache Petru
Toma Nadejda
Timofti Vladimir
Alerguș Constantin
Moraru Petru

judecând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Coman Valeriu Nicolae, născut la XXXXXX,
originar și domiciliat XXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 04.07.2014 – 11.07.2016;*
2. *Instanța de apel: 19.08.2016 – 28.09.2016;*
3. *Instanța de recurs: 13.12.2016 – 04.04.2017.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 11 iulie 2016, procesul penal în privința lui Coman Valeriu Nicolae în baza art. 27, 248 alin. (1) Cod penal a fost încetat, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragere la răspundere penală.

S-a dispus confiscarea cu titlu gratuit în folosul statului corpul delict – microbuzul de model „Mercedes Sprinter” cu XXXXXX, transmis spre păstrare prin ordonanța procurorului din 23.06.2014 lui Coman Valeriu, după intrarea sentinței în vigoare.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a reținut că, la data de 27 mai 2014 inculpatul Coman Valeriu, având intenția obținerii unui profit personal prin trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor prin contrabandă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, prin nedeclarare, a încercat introducerea pe teritoriul Republicii Moldova a mărfurilor în proporții mari.

În așa mod, în luna mai 2014, data exactă nu a fost stabilită de către organul de urmărire penală, aflându-se în Regatul Spaniol a intrat în posesia mărfurilor în asortiment precum: panou electric „Jung” LSO 985 – 2 buc.; panou electric „Jung” LSP 984 – 2 buc.; panou electric „Jung” LSP 983 – 9 buc.; panou electric „Jung” LSP 982 – 16 buc.; panou electric „Jung” LSP 981 – 21 buc.; Wippe Rocker AL 2990 „Jung” – 14 buc; Centre Plate AL 2520 Aluminium „Jung” –60 buc.; „Jung” 521 EINS – 50 buc.; „Jung” 2 gang rocker switch insert 10x250 – 10 buc.; „Jung” une 8 upok 5 modular Jade Socket 1x8 pole with one terminal –4 buc.; prize „Televes” – 4 buc.; project line „Noken” N194710510 – 1 buc.; NK-ONE Chrome „Noken” N199999565 – 1 buc.; cafea solubilă „Kena Seleccion” 200 gr. – 36 buc.; cafea „Markus Natural Molido” 250 gr. – 36 pachete, valoare în vamă a căroră constituia suma de 62079 lei.

Tot atunci, mărfurile în asortimentul indicat le-a încărcat în microbuzul de model „Mercedes Sprinter” cu XXXXXX, care transporta pasageri, colete și bagaje neînsoțite, condus de el, transportându-le până în România.

Ulterior, la 27 mai 2014, în jurul orei 18:00, urmărind scopul îndeplinirii depline a intențiilor sale criminale, prin postul vamal Leușeni – Albița (Auto), contrar prevederilor art. 4, 5 și 10 al Legii cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoanele fizice nr. 1569-XV din 20.12.2002, art. 175-178 Cod Vamal, intenționat nu a declarat în declarația vamală și nu a prezentat controlului vamal mărfurile indicate, tăinuindu-le în interiorul microbuzului de model „Mercedes Sprinter” cu XXXXXX, încercând trecerea lor frauduloasă peste frontiera vamală.

Inculpatul nu a reușit să-și realizeze până la capăt intențiile criminale, din motivul că a fost depistat și reținut de colaboratorii Biroului Vamal Leușeni în momentul efectuării controlului microbuzului la volanul căruia se afla.

Acțiunile inculpatului Coman Valeriu Nicolae au fost încadrate în baza art. 27, 248 alin. (1) Cod penal cu indicii calificativi: *tentativa de contrabandă, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în proporții mari, tăinuindu-le de controlul vamal, prin nedeclarare sau declarare neautentică în documentele vamale, dar care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-au produs efectul.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către inculpat și de avocatul Danu Alexandru în numele inculpatului, care au solicitat:

– **inculpatul Coman Valeriu**, casarea acesteia, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond;

– **avocatul Danu Alexandru** în numele inculpatului, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încetat procesul penal în privința lui Coman Valeriu în baza art. 27, 248 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta constituie contravenție prevăzută de art. 287 alin. (10) Cod contravențional și încetarea procesul contravențional, în legătură cu intervenirea termenului prescripției tragerii la răspundere contravențională, și

dispunerea restituirii lui Coman Valeriu a mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter” cu XXXXXX, care îi aparține cu drept de proprietate.

În motivarea cerințelor a invocat următoarele aspecte:

– instanța a pus la baza soluției de condamnare probe inadmisibile, contrar prevederilor art. 93 Cod de procedură penală, și anume raportul nr. 45 al Secției venituri, valoare în vamă și clasificarea mărfurilor, conform căruia valoarea în vamă a mărfurilor nedecarate a fost estimată în sumă de 62079 lei, iar cuantumul drepturilor de import constituia 16488,92 lei;

– a menționat că, potrivit raportul nr. 45, s-a constatat că la determinarea valorii în vamă a mărfurilor s-a utilizat metoda de rezervă prevăzută de art. 17 din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20.11.1997, motivându-se că în lipsa actelor comerciale ce ar confirma prețul efectiv al mărfii nu a fost posibil de aplicat metoda de tranzacție (metoda 1), iar pentru aplicarea metodelor prevăzute de art. 12-16 din aceeași Lege nu se dispune de informații despre mărfuri identice sau similare anterior perfectate;

– în opinia apărării, din momentul ce a fost prezentată factura nr. 1578/2014 din 15.05.2014 de către martorul XXXXXX, care demonstrează că lotul de marfă transmis lui Coman V., pentru a fi transportat costă 1600 Euro, organul de urmărire penală urma să dispună efectuarea unui raport repetat, întru stabilirea corectă a valorii în vamă a mărfurilor conform metodei principale în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă (art. 10 alin. (2) al Legii nr. 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal), însă instanța nu a reținut aceste argumente ale inculpatului și ale apărătorului;

– avocatul a indicat că, în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional, deoarece valoarea de facto în vamă a lotului de produse depistat în mijlocul de transport este de 1600 Euro, aproximativ 32000 lei, dar nu 62079 lei;

– instanța a aplicat ilegal confiscarea specială în privința mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter”, cu XXXXXX, sfidând astfel dreptul de proprietate a inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016 apelurile declarate de inculpat și de avocatul Danu Alexandru în numele inculpatului au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care corpul delict – microbuzul de model „Mercedes Sprinter” cu XXXXXX, XXXXXX transmis spre păstrare lui Coman Valeriu, să fie predat proprietarului legal la solicitare.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Coman Valeriu Nicolae de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului penal, în

legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragere la răspundere penală.

Instanța de apel a indicat, că vinovăția inculpatului este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de către prima instanță și verificate de către instanța de apel, ajungând la concluzia că probele în speța dată au fost apreciate sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, care și au fost puse la baza hotărârii de condamnare a inculpatului Coman Valeriu Nicolae.

Astfel, instanța de apel a respins argumentele invocate de partea apărării, referitor la admisibilitatea probei, și anume, a raportului nr. 45 a Secției venituri, valoare în vamă și clasificare a mărfurilor, deoarece valoarea în vamă a mărfurilor s-a stabilit prin aplicarea metodelor de determinare a valorii în vamă reglementate prin Legea RM nr. 1380-XIII din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal și dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 600 din 14.05.2002 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova.

În această ordine de idei, instanța de apel a specificat că, prin „valoarea în vamă a mărfii” se înțelege valoarea mărfii introduse pe sau scoase de pe teritoriul vamal, stabilită în scopul perceperii drepturilor de import.

Conform art. 5 alin. (2) din Legea RM nr. 1380-XIII din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal, valoarea în vamă a mărfurilor este determinată în conformitate cu prezenta lege, cu tratatele internaționale ratificate de Republica Moldova, precum și cu actele normative ale Guvernului, adoptate în scopul executării acestora.

Potrivit art. 8 din Legea cu privire la tariful vamal, (1) Autoritatea vamală exercită controlul asupra corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii. (2) Autoritatea vamală este în drept să ia decizii în privința corectitudinii ori incorectitudinii valorii în vamă a mărfii anunțate de declarant. (3) În cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant (importator) nu sunt veridice (inclusiv sunt sub nivelul valorii lor de producție) și/sau nu sunt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicând consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de prezenta lege.

Conform art. 10 din Legea cu privire la tariful vamal, (1) Valoarea în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal se determină prin următoarele metode: a) în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit; b) în baza valorii tranzacției cu marfă identică; c) în baza valorii tranzacției cu marfă similară; d) în baza costului unitar al mărfii; e) în baza valorii calculate a mărfii; f) prin metoda de rezervă. (2) Principala metodă dintre cele specificate la alin.(1) este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă. În cazul în care metoda principală nu poate fi aplicată, se folosesc alte metode. Fiecare din metodele succesive se aplică doar în cazul în

care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă. Metodele prevăzute la lit. d) și e) pot fi aplicate în orice consecutivitate, la dorința declarantului.

Reieșind din cadrul legal expus supra, instanța de apel a conchis că, valoarea în vamă a mărfurilor a fost stabilită de către autoritatea vamală așa cum prevede art. 8 din Legea cu privire la tariful vamal, fiind utilizată metoda de rezervă prevăzută la art. 17 din Legea cu privire la tariful vamal, ceea ce denotă legalitatea operațiunilor efectuate de autoritatea vamală cu privire la stabilirea valorii în vamă a mărfurilor, fiind utilizată metoda de rezervă, precum și datele despre prețurile de comercializare de pe piețele externe pentru mărfuri identice sau similare, ajustate cu cadrul juridic în vigoare.

Astfel, în speța dată, valoarea în vamă a corpurilor delict specificate în Actul de control fizic din 27.05.2014 a fost estimată în sumă totală de 62079 lei, cuantumul drepturilor de import constituia 16488,92 lei și s-au calculat prin aplicarea legislației fiscale și vamale în vigoare.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentele apărării precum că, din factura nr. 1578/52014 din 15.05.2014 și declarațiile lui Roșca P., că lotul de marfă transmis lui Coman V., pentru a fi transportat costă 1600 Euro, or, probele la care face referire apărarea nu sunt suficiente în vederea stabilirii valorii în vamă a mărfurilor și nu corespund nici unei din metodele privind determinarea valorii în vamă a mărfurilor, astfel după cum dictează prevederile art. 5, 8, 10 din Legea cu privire la tariful vamal.

Așa dar, instanța de apel a respins poziția apărării referitor la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în contravenție, deoarece probele administrate demonstrează că acțiunile inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, a fost respinsă și poziția inculpatului, precum că dânsul nu a comis infracțiunea în mod intenționat ci din oboseală, deoarece inculpatul avea obligația de a indica în declarația vamală toate mărfurile transportate, dânsul a avut libertatea de a acționa și de a transpune în practică o decizie pe care a luat-o în mod conștient și liber, mai mult ca atât dânsului fiind imputată obligația legală de a verifica conținutul cutiilor care urmau a fi transportate de către acesta.

Cu referire la argumentul părții apărării că instanța de fond neîntemeiat a dispus confiscarea specială în privința mijlocului de transport de model „Mercedes Sprinter” cu XXXXXX, instanța de apel l-a considerat întemeiat, deoarece instanța de fond neîntemeiat a soluționat soarta corpului delict – microbuzul de model „Mercedes Sprinter” cu XXXXXX.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut, că condițiile obligatorii pentru ca averea să poată fi confiscată se referă la faptul ca ea să fie în proprietatea condamnatului și să intre sub incidența uneia sau mai multor situații prevăzute la art. 40 alin. (2), (3) din Constituție.

Astfel, din cartela transportului „Mercedes Sprinter” cu XXXXXX, rezultă că posesor al mijlocului de transport este Coman Valeriu, iar uzufructuar – XXXXXX (f. d. 49).

De asemenea, instanța de apel a constatat că inculpatul nu a amenajat special automobilul său pentru a ascunde cutiile depistate, acestea erau la vedere împreună cu celelalte colete, din care motive, a apreciat că mijlocul de transport nu a fost destinat comiterii infracțiunii, iar în sensul art. 106 Cod penal nu putea fi supus confiscării speciale, ținând cont și de jurisprudența CtEDO, care a statuat că simpla faptă de încălcare a legislației vamale nu este suficientă pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de a stabili dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create (*cauza Ismailov versus Federației Rusă, 06 noiembrie 2008*).

6. Decizia este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea parțială a acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând prevederile de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției este expusă neclar*.

În susținerea solicitării sale indică ilegalitatea deciziei instanței de apel în partea ce ține de neaplicarea măsurii de siguranță – confiscarea specială a microbuzului de model „Mercedes Sprinter” cu XXXXXX, considerând că este neîntemeiată, deoarece prin neconfiscarea specială în folosul statului a bunurilor care au fost obiectul infracțiunii de contrabandă, nu a fost înlăturată starea de pericol de a fi săvârșite noi fapte penale, prin utilizarea acestora.

Menționează că, instanța nu a ținut cont de faptul, că inculpatul a utilizat microbuzul pentru săvârșirea infracțiunii imputate, acesta era un mijloc indispensabil de realizare a actului de conduită încriminat, mijlocul de transport a servit întru realizarea laturii obiective a contrabandei, pentru tănuirea obiectelor de controlul vamal, astfel, consideră că automobilul urma a fi confiscat conform art. 106 Cod penal, ținându-se cont de art. 162 Cod de procedură penală.

La fel, recurentul relevă, că instanța de apel eronat a interpretat că posesorul mijlocului de transport este Coman Valeriu, iar uzufructuar - XXXXXX și automobilul urmează a fi transmis lui Coman V., deoarece potrivit prevederilor art. 395 Cod civil, uzufructuarul este în drept de a folosi pentru o perioadă determinată sau determinabilă bunul unei alte persoane (nuda proprietar), inclusiv uzufructuarul are dreptul de a posedea bunul, nu și de a-l înstrăina, fapt ce denotă că acesta din urmă nu este proprietar.

7. Avocatul Danu Alexandru în numele inculpatului a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de procuror, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii atacate ca fiind legală și întemeiată.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează total hotărârea atacată, cu încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod.

În conformitate cu art. 391 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul prevăzut în art.332 alin. (2), instanța încetează procesul penal, și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova, dacă fapta persoanei constituie o contravenție administrativă.

Din materialele cauzei, Colegiul lărgit reține că, inculpatul Coman Valeriu Nicolae a fost pus sub învinuire în baza art. 27, 248 alin. (1) Cod penal cu indicii calificativi: *tentativa de contrabandă, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în proporții mari, tăinuindu-le de controlul vamal, prin nedeclarare sau declarare neautentică în documentele vamale, dar care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-au produs efectul*, fiind recunoscut vinovat de către prima instanță de săvârșirea infracțiunii imputate, însă procesul penal a fost încetat, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragere la răspundere penală, soluție menținută de către instanța de apel care a constatat că, corect au fost stabilite circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor.

Însă, din materialele cauzei, Colegiul lărgit reține că, în speța dată, a intervenit o lege penală mai favorabilă inculpatului, ținând cont de modificările operate în dispoziția normei art. 126 alin. (1) Cod penal prin art. I, pct. 3 al Legii nr. 207 din 29.07.2016 cu privire la modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare la 28.10.2016.

Astfel, art. 126 alin. (1) Cod penal în redacția Legii indicate supra are următorul cuprins:

„(1) Se consideră proporții mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

(1¹) Se consideră deosebit de mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.”

Astfel, salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2015, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 974 din 04.12.2014, în vigoare din

09.12.2014, constituia 4 500 lei, iar ținând cont de reglementările art. 126 alin. (1) Cod penal, în vigoare din 28.10.2016 în coraport cu circumstanțele cauzei (timpul comiterii infracțiunii) proporții mari constituie 90 000 lei, iar proporții deosebit de mari constituie 180 000 lei.

Reieșind din învinuirea înaintată inculpatului și faptele constatate de către instanțele de fond, Colegiul lărgit reține, că infracțiunea a fost comisă de către inculpat la data de 27 mai 2014, fiind recunoscut vinovat de *tentativa de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în proporții mari în valoare totală de **62079 lei.***

Deci, Colegiul conchide că valoarea mărfurilor, raportată la noile prevederi legale, favorabilă inculpatului, **nu constituie proporții mari.**

Așa dar, în speța dată, devin aplicabile prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal, potrivit cărora legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Legea nr. 207 din 29.07.2016 cu privire la modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare la 28.10.2016, are efect retroactiv, întrucât ameliorează situația inculpatului Coman Valeriu, or, valoarea mărfurilor în sumă de **62079 lei**, potrivit legii vizate, nu constituie proporții mari, după cum a fost înaintată învinuirea.

Având în vedere raționamentele expuse supra, Colegiul lărgit constată, că acțiunile inculpatului Coman Valeriu Nicolae nu cad sub incidența legii penale, deoarece acțiunile incriminate acestuia prin rechizitoriu nu întrunesc elementele calificative prevăzute de art. 27, 248 alin. (1) Cod penal, dar cad sub incidența art. 287 alin. (10) Cod contravențional, care stipulează că *trecerea mărfurilor, obiectelor și altor valori peste frontiera vamală a Republicii Moldova eludându-se controlul vamal ori tăinuindu-le de el în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclararea sau declararea neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune de contrabandă sau o altă infracțiune.*

Astfel că, Colegiul penal consideră că în speță procesul penal urmează a fi încetat, în conformitate cu prevederile art. 391 alin. (2) Cod de procedură penală, deoarece fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, care urmează a fi soluționată conform prevederilor Codului contravențional.

În aceste sens, Colegiul lărgit menționează, că potrivit art. 30 alin. (1) și alin.(3) Cod contravențional, prescripția înlătură răspunderea contravențională, iar termenul de prescripție curge de la data săvârșirii contravenției.

Alin. (2) al normei citate în redacția Legii nr.178 din 11 iulie 2012, în vigoare din 14 septembrie 2012 prevedea că termenul general de prescripție a

răspunderii contravenționale este de 3 luni, însă prin Legea nr. 134/17.06.2016, în vigoare din 30.07.2016, a fost substituit textul „3 luni” cu textul „12 luni” și la moment are următorul conținut: *„Termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de 12 luni.”*

În acest context, Colegiul lărgit notifică și prevederile art. 3 alin. (1) Codul contravențional care specifică, că caracterul contravențional al faptei și sancțiunea ei contravențională se stabilesc la momentul săvârșirii faptei, iar alin. (2) prevede, că legea contravențională care înăsprește sancțiunea sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei contravenții nu are efect retroactiv.

Din materialele cauzei, Colegiul lărgit reține, că fapta săvârșită de către Coman Valeriu a avut loc la data de 27 mai 2014, fiind aplicabil în privința acestuia a efectului retroactiv al legii, care nu înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei contravenții, și anume, prevederile art. 30 alin. (2) Cod contravențional în redacția Legii nr. 178 din 11 iulie 2012.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal conchide, că la data judecării cauzei în instanța de recurs termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale de 3 luni era expirat și astfel, urmează ca contravenientul Coman Valeriu să fie liberat de răspunderea contravențională prevăzută de art. 287 alin. (10) Cod contravențional.

În astfel de circumstanțe, Colegiul lărgit ajunge la concluzia că, recursul ordinar declarat de procuror, urmează a fi admis, casate total sentința Judecătorei Hîncești din 11 iulie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, și încetat procesul penal privind învinuirea lui Coman Valeriu Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (1) Cod penal, în conformitate cu art. 391 alin. (2) Cod de procedură penală, pe motiv că fapta comisă constituie contravenția prevăzută de art. 287 alin. (10) Cod contravențional, iar conform art. 30 Cod contravențional Coman Valeriu Nicolae urmează a fi liberat de răspundere contravențională, în legătură cu expirarea termenului prescripției răspunderii contravenționale.

Referitor la corpurile delictelor, Colegiul lărgit menționează prevederile art. 106 Cod penal, care stabilesc: alin. (1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor (inclusiv a valorilor valutare) utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni. În cazul în care bunurile utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni nu mai există sau nu se găsesc, se confiscă contravaloarea acestora. Alin. (2) Sunt supuse confiscării speciale bunurile: a) rezultate din fapta prevăzută de prezentul cod, precum și orice venituri de la aceste bunuri, cu excepția bunurilor și veniturilor care urmează a fi restituite proprietarului legal; b) folosite sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, dacă sunt ale infractorului; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; d) dobândite prin săvârșirea infracțiunii, dacă nu urmează a fi restituite persoanei vătămate sau nu sunt destinate pentru despăgubirea acesteia; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate

din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) folosite sau destinate pentru finanțarea terorismului.

Alin. (4) al normei citate supra, prevede că confiscarea specială poate fi aplicată chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală, iar potrivit art.439/7 alin. (8) Cod contravențional, confiscarea specială poate fi aplicată chiar dacă făptuitorul este eliberat de răspundere contravențională.

La caz, Colegiul reține că obiectele nedeclarate organului vamal, recunoscute în calitate de corpuri delictive, urmează a fi confiscate în folosul statului, or confiscarea bunurilor nominalizate supra (*indicate în pct.2 al deciziei*), dispusă în cauza dedusă judecătii urmărește un scop legitim și anume asigurarea legalității în procesul de trecere a mărfurilor peste frontiera vamală a Republicii Moldova.

Iar, referitor la corpul delict - microbuzul de model „Mercedes Sprinter” cu XXXXXX, Colegiul lărgit consideră că acesta urmează a fi predat proprietarului legal la solicitare și în acest sens se menționează că, condițiile obligatorii pentru ca averea să poată fi confiscată se referă la faptul ca ea să fie în proprietatea condamnatului și să intre sub incidența uneia sau mai multor situații prevăzute la art. 40 alin. (2), (3) din Constituție, iar potrivit cartelei transportului rezultă că, Coman Valeriu Nicolae este doar posesor al mijlocului de transport, iar uzufructuar este XXXXXX (f.d. 49), iar partea acuzării nici n-a prezentat careva probe, care ar confirma faptul, cine este proprietarul bunului a cărei confiscare a solicitat.

Mai mult ca atât, din circumstanțele cauzei se constată că, inculpatul Coman Valeriu nu a amenajat special automobilul său pentru a ascunde cutiile depistate, acestea erau la vedere împreună cu celelalte colete, din care motive, se deduce că, mijlocul de transport nu a fost destinat comiterii infracțiunii, iar în sensul art. 106 Cod Penal nu poate fi supus confiscării speciale.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit conchide că corpurile delictive: panou electric „Jung” LSO 985 – 2 buc.; panou electric „Jung” LSP 984 – 2 buc.; panou electric „Jung” LSP 983 – 9 buc.; panou electric „Jung” LSP 982 – 16 buc.; panou electric „Jung” LSP 981 – 21 buc.; Wippe Rocker AL 2990 „Jung” – 14 buc.; Centre Plate AL 2520 Aluminium „Jung” – 60 buc.; „Jung” 521 EINS – 50 buc.; „Jung” 2 gang rocker switch insert 10x250 – 10 buc.; „Jung” une 8 upok 5 modular Jade Socket 1x8 pole with one terminal – 4 buc.; prize „Televes” – 4 buc.; proiect line „Noken” N194710510 – 1 buc.; NK-ONE Chrome „Noken” N 1 99999565 – 1 buc.; cafea solubilă „Kena Seleccion” 200 gr. – 36 buc.; cafea „Markus Natural Molido” 250 gr. – 36 pachete, păstrate în camera de corpuri delictive din cadrul Biroului Vamal Leușeni, în temeiul art.106 Cod penal se confiscă și se transmit cu titlu gratuit în folosul statului, iar microbuzul de model „Mercedes Sprinter” cu numărul de înmatriculare XXXXXX, transmis spre păstrare lui Coman Valeriu se predă proprietarului legal la solicitare.

9. În conformitate cu art. 434, art.435 alin.(1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, casează total sentința Judecătorei Hîncești din 11 iulie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, încetează procesul penal în baza art. 391 alin. (2) Cod de procedură penală privind învinuirea lui **Coman Valeriu Nicolae** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta comisă constituie contravenția prevăzută de art. 287 alin. (10) Cod contravențional.

Coman Valeriu Nicolae se liberează de răspundere contravențională conform art. 30 Cod contravențional, în legătură cu expirarea termenului prescripției răspunderii contravenționale.

Corpurile delict: panou electric „Jung” LSO 985 – 2 buc.; panou electric „Jung” LSP 984 – 2 buc.; panou electric „Jung” LSP 983 – 9 buc.; panou electric „Jung” LSP 982 – 16 buc.; panou electric „Jung” LSP 981 – 21 buc.; Wippe Rocker AL 2990 „Jung” – 14 buc.; Centre Plate AL 2520 Aluminium „Jung” – 60 buc.; „Jung” 521 EINS – 50 buc.; „Jung” 2 gang rocker switch insert 10x250 – 10 buc.; „Jung” une 8 upok 5 modular Jade Socket 1x8 pole with one terminal – 4 buc.; prize „Televes” – 4 buc.; project line „Noken” N194710510 – 1 buc.; NK-ONE Chrome „Noken” N 1 99999565 – 1 buc.; cafea solubilă „Kena Seleccion” 200 gr. – 36 buc.; cafea „Markus Natural Molido” 250 gr. – 36 pachete, păstrate în camera de corpuri delict din cadrul Biroului Vamal Leușeni, în temeiul art.106 Cod penal se confiscă și se transmit cu titlu gratuit în folosul statului.

Corpul delict – microbuzul de model „Mercedes Sprinter” cu numărul de înmatriculare XXXXXX transmis spre păstrare lui Coman Valeriu se predă proprietarului legal la solicitare.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **18 mai 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Moraru Petru